

Beslutninger. Hertil kommer, at de ogsaa ganske vist i andre Henseender udøve en ikke lidet skadelig Indflydelse paa hele den kommunale Udvikling. Naar der er 2 saadanne ligeberettigede, ved Siden af hinanden stillede Magter, der skulle afgive deres Beslutninger om een og samme Gjenstand, kan det ikke undgaaes, at disse ofte ville komme til at gaae i heelt forskjellige Retninger, hvilket vil medføre, om ikke Splid, saa ialfald en vis Spænding, en vis Sjærnelse mellem disse forskellige Autoriteter, der skulle virke til et fælles Maal. De komme overmaade let til at betragte hinanden som noget Fremmed, men efter min Mening er der intet Skadeligere for Kommunen, end at dens Repræsentanter, der skulle tage bindende Beslutninger, og den Deel af dens Bestyrelse, der har hele Udøvelsen i sin Haand, staae som fremmede Magter ligeoverfor hinanden. Det er væsentligt paa Grund heraf, at jeg paa det Bestemteste maa tilraade, at man vedtager det Forslag, som her er stillet til § 13, hvorefter Borgermestrene ville have Sæde og Stemme i Borgerrepræsentanternes Forsamling, istedetfor at de efter Lovudkastet skulle udgjøre en særskilt Forsamling. Denne Sammensmeltning af Magistrat og Borgerrepræsentanter til en besluttende Myndighed vil ogsaa efter det Forslag, der nylig blev vedtaget her i Thinget, stille sig langt gunstigere end før, thi Magistraten vil jo nu blive en heel Deel talrigere, idet den allermindst vil komme til at bestaae af 9 Medlemmer, og, da der er al Sandsynlighed for, at Bestemmelsen i § 1 snart bliver gjennemført, vil der komme et Par Medlemmer til, saa at den vil komme til at bestaae af 11 Medlemmer. Den vil desuden, naar den er i Besiddelse af nogenlunde Dygtighed, ikke kunne undgaae ved sin Sagkundskab at udøve en stor Indflydelse paa Forsamlingen, hvorfor jeg ikke troer, at man behøver at nære nogen Frygt for, at Magistraten vil komme til at staae i underordnet Forhold, naar den forøvrigt er sin Opgave voren. Skulde derimod Kjøbenhavns Magistrat komme til, som den ærede Minister har sagt om den nuværende, ikke ganske at være sin Opgave voren, da vil efter den fremtidige Tingenes Orden en saadan Magistrat vistnok

ikke i lang Tid kunne bestaae, og der vil da være Nødvendighed for at raade Bod paa et saadant Onde, hvad man derimod under den nuværende Tingenes Orden har seet i længere Tid at kunne finde Sted.

Jeg veed, at der fra flere Sider er gjort og rimeligvis fremdeles vil blive gjort den Indvending mod en saadan Sammensmeltning, som den her er foreslaaet, at der dog ialfald bliver en Slags Uvæbning i Communalbestyrelsen, idet denne besluttende Myndighed, Magistrat og Borgerrepræsentanter i Forening, ikke efter Forslaget staaer under den samme Ledelse som selve Magistraten. Man har nemlig forudsat, hvad der ogsaa følger af Ordene, at det skulde være under Borgerrepræsentanternes særegne Formand, at Communalbestyrelsen skulde træde frem som besluttende Forsamling, hvorimod Magistraten som udøvende skulde staae under Overpræsidenten. Jeg skal paa ingen Maade nægte, at det er en mindre heldig Form, men jeg kan dog ikke lade ubemærket, at det ikke er en ny Tanke, og navnlig ikke en Tanke, som første Gang fremtræder her i denne Forsamling, at et saadant Forhold dog kunde være antageligt. Jeg skal i saa Henseende henvise til det Udcast til en Communallov, som i 1852 blev fremlagt af et Udvalg, Folkethinget dengang havde nedsat, der blandt sine Medlemmer talte flere Mænd, som endnu have Sæde her i Salen, blandt Andre den ærede Indenrigsminister, som her er tilstede. Dette Udcast var udarbejdet, efter at Udvalget i en Række af Forhandlinger havde gjort sig selv Rede for de Principer, hvorefter Kommunernes Bestyrelser burde søges ordnede, og i Overensstemmelse med de Anskuelser, hvorom man saaledes foreløbigt havde forenet sig, blev Udcastet udarbejdet af den daværende Folkethingmand, nu Landskingsmand for Beile (Lehmann). Man vil see, at man i dette Udcast har tænkt at stille Amtsrådene paa samme Maade, som Magistrat og Borgerrepræsentationen ville komme til at staae efter det Forslag, der her foreligger til § 13, thi efter dette Udcast fra 1852 vilde Amtsrådet have at vælge sin egen Formand, der skulde føre Forsædet i Amtsrådets Møder, hvorimod